

ЕЛЕНА.

Какъ може да бѫде туй, драга пріятелко? цвѣтъта съ горчиви въ вкусъ, а пакъ мѣдътъ ю толкози сладъкъ!

УЧИТЕЛКА.

Истина, драга моя; смученето на цвѣтъта ю горчиво; но пчелата като го прѣработи, и като го смѣши съ своето собственно сѫщество, го направя сладъкъ както що го видите.

МАРИЯ.

Азъ съмъ често виждала пчели възъ цвѣтъта; но никога не ми ю дошло на умъ, че тѣ дохождатъ тамъ за да тражажтъ мѣдъ.

УЧИТЕЛКА.

Нищо нема по-чудно отъ малкото царство на пчелитѣ. Азъ казвамъ, че тѣ съставляватъ юдно царство; защото въ секѫ тѣхнѫ кѫщѫ, којто наричать кошарище, имѣтъ по юдинѫ царицѫ, която не работи както другытѣ, а ся храни безъ да работи нищо; ней ю само дозволено да не работи нищо; ако другытѣ покажатъ лѣнивство, тѣ ги убиватъ немилостиво. Сека на својкѫти си службѫ. Йедни ся нарѣдени да мѣтжатъ кошарището, други бдѣтъ възъ работнитѣ. Други тѣрчжатъ отъ рано по цвѣтъта, и често хвърчжатъ много надалѣчъ за да найджатъ цвѣте. Когато ся на-смучжатъ, тѣ познаватъ твърдѣ добрѣ пѫтя на кѫщѫти си, и не отиватъ въ другѫ кѫщѫ; тѣ зиматъ сепнѣ юдинѫ часть отъ цвѣтнаго сокъ, който ю сгоденъ за да направи восъка, и направяватъ отъ него юдинѫ кош-